

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ - ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΣΑΜΗ ΚΑΡΑΤΑΣΟΥ 29 - Τηλ. 913.919

Υπεύθυνος γιὰ τὴ σύνταξη: ΑΘΑΝ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ: Σκρᾶ 52, Καλλιθέα - Τηλ. 9561.500

Υπεύθυνος συμφώνως τῷ Νόμῳ ΠΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, Τσάμη Καρατάσου 29

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΜΑΣ

Συγκινητικές ἐκδηλώσεις συμπαραστάσεως καὶ καλόπιστης κριτικῆς ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν κυκλοφορία τοῦ Δελτίου μας. Ἐπὶ τέλους, μιά φωνὴ ποὺ θὰ μᾶς ἐνώνει περιοδικὰ τὴ σκέψη γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τῶν συγχωριανῶν τῆς διασπορᾶς.

Ἀπὸ τὰ πολλὰ γράμματα ποὺ πήραμε, κρατώντας τὴν σειρὰ προτεραιότητος, δημοσιεύουμε σήμερα τὶς σκέψεις τοῦ κ. Γρηγορίου Χασιακοῦ:

Κύριοι,

Ἐλαῖα τὸ Δελτίο Ἑπικοινωνίας καὶ χάρηκα πολὺ γιὰ τὴν ἀπόφασίν σας αὐτὴ, τοῦ τρόπου δηλαδὴ τῆς ἐνημερώσεως τῶν μελῶν.

Μὲ ἐλύπησε ὅμως ὁ τίτλος τῆς Ἑφημεριδοῦλας αὐτῆς «Ἡ Κουκουβίστα».

Ἡ ὀνομασία τοῦ χωριοῦ μας «Κουκουβίστα» ἔχει πεθάνει ἀπὸ τὸ 1923, ὅταν ἀπεφασίσθη τότε νὰ ἀλλάξουν οἱ ὀνομασίες πολλῶν χωριῶν ἀπὸ τὰ σλαβικά ἢ τούρκικα ὀνόματά τους (Μουσταφάμπεη, Κουκουβίστα, Μουσουνίτσα κλπ.).

Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπόν, διὰ πολλοὺς λόγους, νὰ διατηροῦμε ἐπισήμως τὸ σλαβικὸν ὄνομα τοῦ χωριοῦ μας. Στὴν ἐπαρχία Δωρίδος ἐκδίδονται πολλὰ τέτοια φύλλα, ἀλλὰ κανένα μὲ τὸ παλιὸ ξενικὸ τοῦ ὀνομα. Οἱ γείτονές μας οἱ Κανιανῖτες ἐκδίδουν ἐδῶ, ἀπὸ χρόνια, ἓνα ὅμοιο δελτίο, ἀλλὰ μὲ τὸ ὄνομα «Τὸ Οἶνοχώρι» καὶ ὄχι «Ἡ Κάνιανη».

Ἐπίσημον ὄνομα τοῦ χωριοῦ μας εἶναι «Καλοσκοπή» καὶ ὁ ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας Σύνδεσμος λέγεται «Σύνδεσμος Καλοσκοπιωτῶν» καὶ ὄχι Σύνδεσμος Κουκουβιστιανῶν. Φρονῶ ὅτι τὸ Δελτίον τοῦτο — περίφημον ἀπὸ πάσης ἄλλης πλευρᾶς — θὰ πρέπει νὰ πάρῃ τὸ φυσικὸ τοῦ ὀνομα «Ἡ Καλοσκοπή» καὶ νὰ παύσῃ νὰ ἐκδίδεται μὲ τὸ παλιὸ τοῦ ὀνομα, τὸ ὁποῖον ἔχει καταργηθῇ πρὸ 53 ἐτῶν.

Διαθάζετε ἀσφαλῶς τὴ «Στερεὰ Ἑλλάδα» καὶ τὴ «Φθιωτιδωκίδα» καὶ τόσα ἄλλα ἐντυπα. Εἶδατε ποθενὰ νὰ ἀναφέρονται παλιῆς ὀνομασίες χωριῶν, ποὺ ἡ ρίζα των εἶναι Σλαβικὴ ἢ Τουρκικὴ;

Ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν νὰ λέμε π.χ. τὸ χωριὸ Ἀνθήλη Ἰμήρ-μπεη, μὲ τὸ δίκην τοῦ ὁ Ντεμιρέλ θὰ διεκδικήσῃ ὄχι μόνον τὸ Αἰγαῖο ἀλλὰ καὶ τὴ Λαμία (καθ' ὅμας Ζητοῦνι).

Ἐὰν ἡ παρούσα μου δημοσιευθῇ εἰς τὴν προσεχῇ ἐκδοσίν τοῦ Δελτίου, φρονῶ ὅτι ὅλοι θὰ συμφωνήσουν μαζί μου.

Μὲ χαιρετισμοὺς

Γρηγόρ. Ι. Χασιακός

Ριζάρη 26 - Ἀθήναι

Εὐχαριστοῦμε τὸν καλὸ μας συμπατριώτη γιὰ τὰ τόσα ἐνδιαφέροντα λόγια καὶ τὸν διαβεβαιώνουμε ὅτι θὰ καταβάλωμε κάθε δυνατὴ προσπάθεια νὰ μὴν τὸν ἀπογοητεύσωμε στὸ μέλλον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχόλιο γιὰ τὸν τίτλο, θεωροῦμε τὶς παρατηρήσεις του σὰν μιά πολὺ ἐποικοδομητικὴ συμβολὴ στὸν προβληματισμὸ μας.

Οἱ γνώμες γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἦταν πάντα διχασμένες καὶ ἴσως θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ εἶναι καὶ στὸ μέλλον.

Πιστεύουμε, ὅτι θὰ συμφωνῇ μαζί μας στὴν ἄποψη ὅτι ὁλόκληρὴ ἡ ἰδέα τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἦταν ἓνα ξεχείλισμα νοσταλγίας ὅλων μας ποὺ ζοῦμε πιά μακριὰ ἀπὸ τὸ χωριὸ μας. Ἔτσι, ὅταν θυμόμαστε τὸν τόπο ποὺ γεννηθήκαμε, τὸν βρίσκουμε στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μας, ὅπως τὸν ἀφήσαμε μὲ τὰ ἴδια σπίτια, τὰ ἴδια δένδρα, τοὺς ἴδιους ἀνθρώπους καὶ φυσικὰ μὲ τὸ παλιὸ τοῦ ὀνομα.

Οἱ ἀναμνήσεις δὲν ἀναβιώνουν πειθαρχημένα κατὰ ἀπὸ λογικὰ σχήματα, δὲν ἀνακατασκευάζονται σύμφωνα μὲ σκοπιμότητες, ἀλλὰ ἀναπλάθονται καὶ ζωντανεύονται στὴ μορφὴ ποὺ θάφτηκαν.

Βέβαια, παρ' ὅλα αὐτά, θὰ ὑπῆρχε ἴσως μιά ἐθνικὴ σκοπιμότητα στὴν ἀλλαγὴ τοῦ ὀνόματος, ἐὰν συμμεριζόμεσταν τὴν ἄποψη ὅτι τὸ χωριὸ μας μπορεῖ νὰ παίξῃ ἓνα δραματικὸ ρόλο στὶς Ἑλληνοτουρκικὲς σχέσεις. Ἀπλῶς, γιὰ νὰ διασκεδάσωμε, θὰ λέγαμε νὰ ἀλλάξουν προηγουμένως μερικὰ τοπωνύμια, ὅπως τὸ

Τουρκολίμανο, τὰ Τουρκοβούνια, πού μπορούν νά....
πρόσελκύουν τούς Τούρκους μέχρι τήν Ἀθήνα.

Παρ' ὅλα αὐτά, καί ἐπειδὴ κολακευόμαστε νά λέμε
ὅτι Ζοῦμε σέ δημοκρατική χώρα, δέν θά εἶχαμε ἀντίρ-
ρηση νά θέσουμε ἐν καιρῷ τὸ θέμα σὲ ψηφοφορία ἀνά-
μεσα στὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου. Ὅσοι λοιπὸν ἐνδιαφέ-
ρονται, ἄς στείλουν τὴ συνδρομὴ τους μαζί μὲ τὴ γνώ-
μη τους, γιὰ νά εἶναι ἐγκυρη.

Μὲ πολὺ χαρὰ καί μὲ συγκίνηση διαβάζουμε ἓνα
γράμμα πού μᾶς ἔστειλε ὁ πατριώτης μας Παναγιώ-
της Γεωργ. Τούμπας.

Ἰδιαίτερα τώρα τὸ καλοκαίρι, πού ἡ νοσταλγία
γιὰ τὸ χωριό γίνεται πιὸ ἐντονὴ, ὅσο μεγεθύνονται
γύρω μας τὰ ἀρνητικὰ στοιχεῖα διαβίωσης στὴν πό-
λη, γράμματα σὰν κι' αὐτό, μᾶς θυμίζουν τίς ρίζες μας
καί μεγαλώνουν τὴ λαχτάρα τῆς ἐπιστροφῆς. Τὸ δη-
μοσιεύουμε στὸ Δελτίο μας, βέβαιον ὅτι ὅλοι οἱ ἀνα-
γνώστες μας θὰ συμμεριστοῦν τὴν ἀποψή μας, ὅτι πί-
σω ἀπὸ τίς αὐθόρμητες παρατηρήσεις τοῦ ἐπιστολο-
γράφου κρύβεται ἓνα πραγματικὸ ταλέντο.

Ἀγαπητοὶ συμπατριῶτες,

Καλοσκοπῇ εἶναι μιὰ λέξη πού φέρνει δέος καί συγκίνη-
ση σὲ ὅσους ἀπὸ ἐμᾶς τὴν ἀκοῦμε. Καλοσκοπῇ εἶναι τὸ χω-
ριό μας, τὸ ὠραῖο μας χωριουδάκι, κτισμένο στὴν ἐλατόφυ-
τη πλαγιά τῆς Γκιώνας. Ἐκεῖ γεννηθήκαμε καί μεγαλώσαμε
τρώγοντας μπομπότα καί φορώντας τὰ χιλιομπαλωμένα τρί-
λινα παντελόνια μας, ἐκεῖ παίζαμε, γελοῦσαμε, τσακωνόμα-
στε καί φωνάζαμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο μὲ τὸ παρατσούκλι του.
Ἐκεῖ μάθαμε γράμματα στὸ ὠραῖο μας σχολεῖο μὲ τοὺς αὐ-
στηροὺς δασκάλους. Καί ὅταν μεγαλώσαμε καί εἰμασταν ἔ-
τοιμοι νά ἀποδώσουμε τοὺς καρπούς μας στὴ μικρὴ καί ὡ-
ραία μας κοινωνία, τὸ ρεῦμα τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς σύγ-
χρονης τεχνολογίας μᾶς παρέσυρε καί μᾶς σκόρπισε μακριά,
Ἀθήνα, Ἀμερική, Αὐστράλια καί σὲ ὅλες τίς γωνιές τῆς
γῆς, κυνηγώντας μιὰ καλλίτερη τύχη καί ὅλο φεύγαμε καί
τὸ χωριό ὅλο καί λιγόστευε, λιγόστευε, οἱ νέοι φεύγανε καί
μένανε οἱ γέροι νά μαραζώνουνε, μὲ τὴ σκέψη ὅτι μπορεῖ
νά μὴν ξαναδοῦνε τὰ παιδιά τους ποτέ. Ἐνὰ ἀποχαιρετιστή-
ριο γλέντι, μερικά φιλιὰ, λίγα δάκρυα, ἓνα σφίξιμο στὴν
καρδιά καί ὅλα τελειώνανε. Τὸ πρῶτ', φορώντας τὸ καινούρ-
γιο τρίλινο παντελόνι, ἓνα ταγάρι στὴν πλάτη μὲ λίγο ψωμί
καί παίρνοντας τὸν κατήφορο ἀπὸ τὰ ἀμπέλια γιὰ νά φθά-
σουμε στὸ σταθμὸ νά πάρουμε τὸ τραῖνο τῆς ξενιτιάς.

Ὅμως, ὅσο μακριὰ καί νά πῆγαμε, ὅσα χρόνια καί ἂν
περάσανε, ὅσο καί νά ἄλλαξε ἡ τύχη μας, ὁ νοῦς μας, ἡ φαν-
τασία μας, ἡ ψυχὴ μας ὁλόκληρη θρίσκει ἐκεῖ καί ὁραμα-
τίζεται τὸ τρίγωνο πού σχηματίζουνε τὰ τρία θουνά: ἡ Ψη-
λὴ Ράχη, τὸ Ξεροθούνη καί ἡ Γκιώνα. Ἐκεῖ θρίσκει ὁ
νοῦς μας καί ἀγναντεύει τὸν κάμπο. Δέν ξέχασε κανένας τὸ
χωριό ὅσον καί νά ἄλλαξε ἡ τύχη του. Σκοπὸς τῆς ζωῆς του
εἶναι νά ξαναγυρίσῃ καί γρήγορα ὅλοι γυρίζουμε. Ὅποιος
δέν προλαβαίνει νά γυρίσῃ ζωντανὸς γυρίζει νεκρὸς γιὰ νά
θαφτῇ στὴ γενέτειρά του καί νά μείνῃ γιὰ πάντα κοντὰ στοὺς
προγόνους του.

Τὸ σεβαστὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος
Καλοσκοπιωτῶν καί ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς ἀ-
ναλάβανε ἓνα πολύτιμο καί ἀξιέπαινο ἔργο. Πῆραν τὴν πρω-
τοβουλία νά θυμίσουν στοὺς τυχόν ἀφηρημένους καί πολυά-
σχολους χωριανούς, ὅτι ἡ Καλοσκοπὴ δέν πέθανε, ζῇ καί
πρέπει νά ζήσει. Μᾶς περιμένει νά γυρίσουμε... Τὸ πῶς θὰ
γυρίσουμε δέν ἔχει σημασία...

Παναγιώτης Γ. Τούμπας

Σολωμοῦ 81 - Μοσχάτο

**

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶται,

Δεχθῆτε τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια, διὰ τὴν ὠραίαν ἔκ-
δοσιν τοῦ 1ου σας Δελτίου «Ἡ Κουκουβίστα». Εὐχομαι τοῦ-
το νά ἐξελιχθῇ εἰς μηνιαίαν τουλάχιστον ἐφημερίδα καί νά
μᾶς μεταφέρῃ τὰ νέα τοῦ τόπου μας καί τῶν ἀπανταχοῦ
συμπατριωτῶν μας. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σας εἶμαι πρόθυμος
νά συμβάλω καί ἐγὼ μὲ ὅποιονδήποτε τρόπον μοῦ ἤθελε ζη-
τηθῇ. Ἦδη σᾶς ἀποστέλλω καί δραχμὰς τριακοσίας (300)
εἰς πρώτην ἐνίσχυσιν τῆς προσπάθειάς σας.

Μετά τιμῆς

Χολαργὸς 9.7.1975

Κόλλιας Ζαχ.

Ἵποστράτηγος Χωρ) κῆς ἐ.ἀ.

**

Ἀγαπητοὶ μου συμπατριῶτες,

Πῆρα πρὸ ἡμερῶν τὸ Δελτίο «Ἡ Κουκουβίστα» καί σᾶς εὐ-
χαριστῶ πολὺ. Μὲ χαροποίησε ἀφάνταστα ἡ πνευματικὴ σας
αὐτὴ προσπάθεια. Σᾶς συγχαίρω ἀπὸ τὰ θάθη τῆς καρδιάς
μου καί σᾶς εὐχομαι νά ἐπιτύχῃ καί νά μακροημερεύσῃ ἡ
ἔκδοσή σας. Ἦταν κάτι πού ἔλειπε ὡς τώρα ἀπὸ τὴν ὅλη
δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου καί συμπληρώθηκε ἓνα με-
γάλο κενὸ μέσα στὴ δράση του. Εὐχομαι τὸ 1975 νά γίνῃ
τὸ «πνευματικὸ ἔτος» γιὰ τὸ χωριό μας καί νά ἴδουν τὸ φῶς
τῆς δημοσιότητας ἐνδιαφέροντα κείμενα, πού ἀφοροῦν τὸν
τόπο μας καί τοὺς κατοίκους. Ἡ συχνὴ ἐνημέρωσή μας μὲ
τὸ Δελτίο θὰ εἶναι μιὰ ζεστὴ φωνὴ ἐλπίδας καί παρηγοριάς
τῶν ξενητεμένων παιδιῶν μας, πού θ' ἀπευθύνεται μὲ ἀγάπη
στοὺς λίγους «ἀκρίτες» τοῦ ὄρεινου χωριοῦ μας.

Ἡ Ἐκκλησία θὰ εἶναι πάντοτε στὸ πλευρὸ σας γιὰ τὴν
πνευματικὴ καί κοινωνικὴ προκοπὴ ὅλων.

Μὲ πολλὴ ἀγάπη καί ἀπειρες εὐχές

Παναγιώτης Χασιακὸς

Ἱερεὺς - Καλοσκοπῇ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ὅπως εἶχαμε ἀνακοινώσει στὸ προηγούμενο Δελτίο
μας, πραγματοποιήθηκε ἡ ἐκδρομὴ τοῦ Συνδέσμου στὸ χω-

ριό με την ευκαιρία της γιορτής του έξωκκλησίου της 'Αγ. Τριάδας.

Η έπιτυχία τόσο από απόψεως αριθμού εκδρομέων όσο και από απόψεως ποιότητας πανηγυριού ήταν τέτοια, ώστε και μόνον αυτή η εκδήλωση αν γινόταν έτσι κάθε χρόνο θα ήταν αρκετή για να συντηρηζή ζωνρές και συγκινητικές αναμνήσεις από το χωριό μας.

Ίσως μερικοί που έχουν το χάρισμα να γράφουν, μπορέσουν κάποτε να περιγράψουν πιο σωστά αυτά που νοιώσαμε και που έδωτά μεταφέρουμε άπλωσ σαν μιά είδηση γυμνή από λεπτομέρειες.

Παρ' όλα αυτά, δέν πρέπει να παραλείψουμε τις διαπιστώσεις που κάναμε όλοι για την θεσπέσια ποιότητα των νόστιμων παρασκευασμάτων με τά όποια όλες οι νοικοκυρές έσπευσαν να αποδείξουν την καταγωγή τους.

Ποιός μπορεί στ' αλήθεια να άμφισβητήσει την παράδοση και την προέλευση της προθέντας που έπλασαν οι μοναδικές στο είδος τους Δημητρούλα Κολλύρη, Χαϊλέρινα, Βλάχαινα, Σαλταπίδαινα, Καλτσίνα κ.ά.

Τά πρωτεία όμως δέν τά είχαν άποκλειστικά οι γυναίκες, και παληοί νοικοκυραίοι του χωριού μας κατέπληξαν με την τέχνη τους στην παρασκευή του κρασιού. Κανείς δέν θα λησμονήσει εύκολα τό μπρούσικο κρασί του Γεωργ. Μαλιθίση (Τσαρτσάλη) με σταφύλια από την Τούρλα, του Θανάση Μώρη (Χότζα-Καρφή) από τόν 'Αϊ-Νικόλα, αλλά και τό γλυκόπιτο με σταφύλια που στέγνωσαν στον ήλιο επί ένα μήνα του συμβούλου της Κοινότητάς μας 'Αλέξη Πλατανιά από την Κατράχη.

Οί νέες μας πήραν τό αίμα τους πίσω με την λεβέντικη εμφάνιση στο χορό της Εύσταθίας Χαμηλού ('Αγλαίας) — άς μάς συγχωρέση ό άνδρας της, δέν θυμόμαστε τό επίθετό του — που την άκολούθησαν ή άρραβωνισμένη νεαρά 'Αγνη. Χαραλάμπους, ή Μαρθούλα Χαμηλού, ή Αίκ. Ραπτοπούλου, ή Δημητρούλα Δανιήλ, ή Κούλα Κουτσουβέλη, ή Μαρία Τσόχλα και πολλές άλλες.

Φαίνεται όμως ότι οι περασμένες γενιές δέν άποφάσισαν να παραδώσουν τή σκυτάλη στις νέες και στάθηκε για όλους μας μιά εύχάριστη έκπληξη ή εμφάνιση στο χορό της Μαρίας Κολλύρενας και της Εύθυμίας Κόλλια (Τσούλενας).

ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τό Κοινοτικό Συμβούλιο που προήλθε από τις δημοτικές εκλογές της 30.3.1975 συγκροτήθηκε σε σώμα ως άκοιλούθως:

Παναγιώτης Εύαγγ. Βλάχος, Πρόεδρος, Νικόλαος Νάκου Γεωργίου, Άντιπρόεδρος, Θεμιστοκλής Γεωργ. Ραφτόπουλος Σύμβουλος, Χαράλαμπος Εύθυμ. Ματθαίου Σύμβουλος, 'Αλέξανδρος Γεωργ. Πλατανιάς Σύμβουλος. Χρέη Γραμματέα προσωρινώς έπιτελεί ό Πολύκαρπος Γεωργίου.

Με την ευκαιρία αυτή τό Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου θεωρεί άπαραίτητο να εύχαριστήσει τό υπό την προεδρίαν του Κων. Καραντάσιου άποχωρήσαν Κοινοτικό Συμβούλιο για την καλή συνεργασία που είχε μαζί του.

Δέν λησμονούμε ότι επί των ήμερών του έγιναν σημαντικά έργα στο χωριό μας.

ΤΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Άπό προγράμματα φαίνεται πώς πάμε καλά. Καθώς όμως σε όλους τους Έλληνες άρέσει να μεγεθύνουν τά προσωπικά τους προβλήματα και να βλέπουν σε εθνική ή διεθνή κλίμακα, κάποιος συγχωριανός προχθές προσπαθούσε να μάς πείση ότι ή σύμβασις Μακντόναλντ για την Έγνατία Όδó, που λένε ότι άπετέλεσε μεγάλο σκάνδαλο, συνδέεται με τά προγράμματα της Κοινότητάς μας και έλεγε, πράγμα που έμεις τό θρίσκουμε μεγάλη κακοήθεια, ότι δέν πρόκειται να ύλοποιηθούν τά ώραία προγράμματα του Κοινοτικού μας Συμβουλίου.

"Ας περιμένη λίγο ό φίλος μας για να διαψευσθούν ύντομα οι φόβοι του.

ΜΙΑ ΣΩΣΤΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ

Ό συγχωριανός μας Τάκης Χριστοδούλου (Καραγιώργος) παρατήρησε, πολύ σωστά, ότι κατά την τσιμεντόστρωση της πλατείας ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ, έτσι μετονομάστηκε τώρα ή κεντρική μας πλατεία, δέν έλήφθη καμιά πρόνοια για να ποτίζεται ό πλάτανος αυτής και αν τυχόν διψήσει και ξεραθί ό πλάτανος, θα λυπηθί θαύτατα.

Στή συζήτηση παρευρίσκειτο και ό άντιπρόεδρος της Κοινότητος Νικόλαος Γεωργίου (Νάκος) και ύποσχέθηκε ότι θα φροντίσει, για φέτος τουλάχιστον, όχι μόνο για τό πότισμα του πλατάνου, αλλά και για τόν καθαρισμό της γειτονικής λεπτοκαριάς από τά ξερά κλωνάρια της.

"Όσο καλές και αν είναι οι προθέσεις του κ. Άντιπρόεδρου, τό πρόβλημα δέν λύεται. Τό σωστό είναι να βρεθί τρόπος, ώστε ό πλάτανος και ή λεπτοκαριά να μην στερούνται ποτέ από νερό.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

Η παράδοση του χωριού μας στα γράμματα και στις έπιστήμες φαίνεται πώς θα συνεχισθί για πολλά ακόμη χρόνια.

Στις φειτινές εισαγωγικές εξετάσεις πέτυχαν στο Γυμνάσιο Γραβιάς τά έξης παιδιά:

1. Δημήτριος Κων)νου Καραντάσιος
2. Αικατερίνη Παναγ. Μώρη (Μαλαμούλη)
3. Εύθυμία Δ. Δανιήλ (Λιούγκας)

4. Παναγιώτα Γ. 'Αποστολοπούλου
5. Δήμητρα Κων)νου Βλάχου

Ἄκόμη αὐτὴ τὴ στιγμὴ χωριανὰ μας παιδιὰ φοιτοῦν:

Στὸ Γυμνάσιο Ἀμφίσης:

1. Κων)νος Τσόχλας τοῦ Δημητρίου
2. Ἀναστάσιος Χασιακὸς τοῦ Παναγιώτη

Στὴν Τεχνικὴ Σχολὴ Ἀμφίσης:

1. Μιχαὴλ Καριωτάκης (ἐγγονὸς Μαυράκη)
2. Ἰωάννης Ἀποστολόπουλος τοῦ Γεωργίου
3. Εὐάγγελος Βλάχος τοῦ Παναγ.

Στὸ Γυμνάσιο Γραβιᾶς:

1. Δήμητρα Ἀλεξίου τοῦ Ἀθανασίου
2. Εὐθυμία Πάντου (Σκούρα)
3. Νάκος Γεωργίου τοῦ Νικολάου
4. Νικόλαος Καραντάσιος τοῦ Κωνσταντίνου
5. Ἰωάννης Γεωργίου τοῦ Νικολάου
6. Παναγιώτης Μαντᾶς τοῦ Ἰωάννου

Στὰ ἀνωτέρω παιδιὰ εὐχόμεσθε καλὴ σταδιοδρομία καὶ εἴμασθε βέβαιοι ὅτι θὰ συνεχίσουν τὴν λαμπρὴ παράδοση τοῦ χωριοῦ.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς νέους οἱ ὅποιοι φοιτοῦν σὲ ἀνώτερες Σχολές νὰ μᾶς στείλουν τὰ στοιχεῖα τους γιὰ νὰ μπορέσωμε σὲ προσηχὴ ἔκδοση νὰ ἀναφερθοῦμε στὸ ἀκαδημαϊκὸ δυναμικὸ τοῦ χωριοῦ μας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΡΝΗ ΜΑΣ ΩΡΑ

Ἐδῶ καὶ δυόμισυ χιλιάδες χρόνια, ἀπὸ τότε ποὺ ὑπάρχουν πολλὰ γραπτὰ μὲ τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες περιγράφουν τὰ προβλήματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς τους, ἡ ἐξοικείωση μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου καὶ ἡ τιμὴ τῶν νεκρῶν εἴτανε πάντα στοιχεῖα δεμένα μὲ τὴν καθημερινὴ μας ζωὴ. Μιὰ τέτοια παράδοση εἶναι ριζωμένη καὶ στὸν τόπο μας, ὅπου ὁ σεβασμὸς γιὰ τοὺς νεκροὺς διδασκεται στὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ θὰ ἀντικρύσουν γιὰ πρώτη φορὰ τὸ νεκροταφεῖο καὶ θὰ ρωτήσουν νὰ μάθουν τί εἶναι.

Τέτοιες ὥραιες παραδόσεις δὲν ἦταν δυνατόν νὰ ἀφίσουν ἀδιάφορο τὸν Σύνδεσμό μας καὶ ἔτσι ξεπήδησε πολὺ φυσικὰ ἡ συζήτηση γιὰ τὴν ἀνάγκη δημιουργίας νέου νεκροταφείου. Στὴν ἀρχὴ ἐγινε λόγος γιὰ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς ὀστεοφυλακείου, ὅστερα ὅμως ἀπὸ ὥριμη σκέψη υἱοθετήθηκε ἡ ἀποψὶς τῆς δημιουργίας νέου νεκροταφείου.

Ἡ εἰδηση εἶχε μιὰν ἀνεπάντεχην ἀπήχηση. Μὲ συγκίνηση ἀναφέρομε τίς πρώτες ἐκδηλώσεις συμπαραστάσεως, ποὺ εἶναι οἱ ἐξῆς:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΣΟΣ προσφέρει δραχμὲς 30.000
ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ » » 15.000

Ἦδη, ὅστερα ἀπὸ σχετικὴ δημοπρασίαν, τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου ἀνέλαβε ὁ συμπατριώτης μας ἐργολάβος Παναγ. Κυριαζῆς (Κτσαλές) καὶ ἔχει ἀρχίσει τὴν κατασκευὴν του.

ΤΑ ΛΙΒΑΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ὅπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ φέτος δημοπρατήθηκαν τὰ λιβάδια τῶν τοποθεσιῶν Διασελο, Βραῖλα, Μακρυλάκωμα, Λειρίτσα. Στὸν πλειοδοτικὸ διαγωνισμό ἡ θοσκή στὰ λιβάδια παραχωρήθηκε στοὺς κτηνοτρόφους Χαράλαμπος Ραυτόπουλος, Παπαδήμα, Εὐστρ. Κυριάκη καὶ Γ. Σακαντάρη, καὶ ἡ Κοινότης ἐξασφάλισε ἕνα ἱκανοποιητικὸ εἰσόδημα, περίπου 100.000 δρχ., γιὰ νὰ καλύψῃ τίς βασικὰς τῆς δαπάνης.

Ἵσως λίγοι στὸ χωριὸ νὰ γνωρίζουν τὴν ἱστορίαν τῶν λιβαδιῶν καὶ πὼς ἡ ἰδιοκτησία τοῦ χωριοῦ ἐξασφαλίστηκε μὲ αἷμα. Σκεφθήκαμε νὰ μεταφέρουμε στὸ Δελτίον μας μιὰ χαρακτηριστικὴ διήγηση ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὸ βιβλίον τοῦ δασκάλου Γεωργίου Χασιακοῦ:

Ἀνάμεσα στὴ Λυρίτσα καὶ στὴν Τρούπη ὑπάρχει μιὰ τοποθεσία «Σκοτωμένοι» ποὺ ἔχει τὴν ἱστορίαν της. Στὰ Κουκουβιστιανὰ λιβάδια ἐγκαταστάθηκαν μὲ τὰ πρόβατά τους 50 περίπου Βλάχοι. Οἱ ντόπιοι τσοπάνηδες τοὺς προκαλοῦσαν πάντοτε, γιατί ἤθελαν νὰ τοὺς διώξουν ἀπὸ τὴν περιοχὴ τους. Κάποια μέρα, μερικοὶ Κουκουβιστιανοὶ ἀνέβηκαν στὴ Λυρίτσα καὶ τράβηξαν ἴσια γιὰ τὰ Βλάχικα τὰ «γρέκια». Οἱ Βλάχοι ποὺ περίμεναν τὴν πρόκληση ἐπίασαν τίς γύρω βουνοκορφές καὶ κύκλωσαν τοὺς λίγους Κουκουβιστιανούς. Ἐνας ἀπὸ ὅλους, ὁ Μπαλάσκας, παλληκάρι ἀνάλαφρο, τοὺς Εἰφυγε καὶ φτάνοντας στὸ χωριὸ εἰδοποίησε ὁμῶς τοὺς ἄλλους χωριανούς, νὰ τρέξουν στὸ χωριὸ σὲ βοήθεια, πρὶν τοὺς «χαλάσουν». Ὅπου νὰ φτάσουν ὅμως ἀπὸ τὸ χωριὸ, οἱ ἄλλοι τοὺς σκότωσαν καὶ οἱ Βλάχοι χάθηκαν ἀπὸ τότε, γιατί κατὰλαβαν τί τοὺς περίμενε ἀπὸ τοὺς ἄλλους κατοίκους τοῦ χωριοῦ. Ἡ τοποθεσία ὀνομάστηκε ἀπὸ τότε «Σκοτωμένοι». Μὲ τὸ αἷμα τους ἐξασφάλισαν γιὰ τὸ χωριὸ τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν λιβαδιῶν.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Τὰ λιβάδια τοῦ χωριοῦ μας ἀποτελοῦν πατρογονικὴν τοῦ περιουσίαν ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια. Κάθε φορὰ ποὺ ὑπῆρχαν ἀμφισβητήσεις ἡ Κοινότης μας ἐβεβαίωσε τὴν ἰδιοκτησίαν της μὲ ἀρμόδιες δικαστικὰς ἀποφάσεις. Ὁ ἱστορικὸς τοῦ χωριοῦ μας, ὁ ἀείμνηστος καθηγητὴς Πανεπιστημίου Γεώργιος Τ. Κόλλιας, ἐρεύνησε τὰ σχετικὰ ἀρχεῖα καὶ ἔφερε εἰς φῶς ἕνα ἐκπληκτικὸ ἱστορικὸ ἐγγράφον, χρονολογούμενον ἀπὸ τὸ 1704. Τὸ ἀναδημοσιεύομε, μὲ τὰ σχόλια τοῦ συγχωριανοῦ μας καθηγητοῦ, ἀπὸ τὴν «Ἐπετηρίδα τῆς Ἑταιρείας Στερεοελλαδικῶν Μελετῶν», τόμ. Γ', Ἀθήνα 1974.

Ἡ παροῦσα δημοσίευση ἔχει ὡς σκοπὸ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀγωγὴν τῆς Κοινότητός μας κατὰ τῆς Ἑταιρείας Σκαλιστή-

ρη, ἡ ὁποία θέλει νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὸν ὀρυκτὸ πλοῦτο τῆς Κοινότητός μας.

Ἀπόφασις προδίκου Σαλώνων καὶ Λειδωρικίου (1704)

Κατωτέρω δημοσιεύεται κατὰ ἐπίσημον μετάφρασιν προερχομένην ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Κοινότητος Καλοσκοπῆς δικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἱεροδικείου Σαλώνων, Μαλανδρινίου καὶ Λειδωρικίου. Αὕτη ἀναφέρεται εἰς ἀντιδικίαν τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Κουκουβίτης (σημ. Καλοσκοπῆς) καὶ Σεγδίτης (σημ. Προσολίου) κειμένων ἐκατέρωθεν τοῦ κυρίως ὄγκου τῆς Γκιώνας, τοῦ ἐνὸς Β.Α. τοῦτου, τοῦ ἐτέρου Ν.Δ. Ἀμφότερα εἶναι χωρία ἀνήκοντα τότε μὲν εἰς τὸν καζάν Σαλώνων, σήμερον δὲ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Παρνασσίδος τοῦ νομοῦ Φωκίδος. Ἡ ἀντιδικία ἀφῶρα εἰς τὸ εὐρύ θερινὸν καὶ μοναδικὸν διὰ θοσκὴν, ἴδια προβάτων, ἵππων καὶ βοῶν λειβάδι Διάσελο (ἔσμ. ὑπὲρ τὰ 2000 μ.) περιζήτητον καὶ τότε καὶ σήμερον ἀκόμη ὑπὸ τῶν κτηνοτρόφων. Τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ χωρίον Κουκουβίτα, τὸ δὲ ἐκδιδόμενον δικαστικὸν ἐγγράφον μαρτυρεῖ τὴν παλαιότητα τῶν ἐπ' αὐτοῦ δικαιωμάτων τοῦ χωρίου.

Ἡ σημασία τοῦ ἐγγράφου εἶναι πρόδηλος. Πρόκειται δὲ περὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη καὶ ἐξεδόθη μετὰ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν, καθ' ὃν δηλ. τρόπον λαμβάνονται καὶ ἐκδίδονται ἀποφάσεις σήμερον εἰς παρομοίας περιπτώσεις μὲ ἀφετηρίαν τὰ λεγόμενα προσωρινὰ μέτρα. Ἀποτελεῖ τι ἀξιοπρόσεκτον ἀπὸ ἀπόψεως δικονομικῆς, ὡς καὶ δείγμα ἐπιμελοῦς τρόπου ὁπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, διατελλομένων ἐν αὐτῷ τῶν ὀρων ὁ ρ ι ο ν καὶ α ὕ ν ο ρ ο ν. Μανθάνομεν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ λεγομένων ὅτι τὸ ὀθωμανικὸν κράτος εἶχε προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἐφαρμογὴν Νέου Καταστίχου, τὸ ὁποῖον, ὡς ἦτο ἐπόμενον, προσονομάζεται Σουλτανικόν. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἡ τουρκικὴ διοίκησις διὰ λόγους ἀναμφιδόλως φορολογικοῦς εἶχε διατάξει, ὅχι πολὺ παλαιότερον τοῦ χρόνου τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀπογραφὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας αὐτῶν καὶ κοινοτικῶν (χωρίων). Μέσω τοῦ ἐγγράφου μανθάνομεν πλείστα ὅσα σχετικὰ μὲ τὰς διακοινοτικάς, θὰ ἐλέγχωμεν σήμερον, σχέσεις, ὡς ἐπίσης καὶ ἀρκετὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν πατριδογνωσίαν τῆς περιοχῆς, ἥτοι τοπωνύμια, ἐπώνυμα, κύρια ὀνόματα. Ἄς προστεθῇ καὶ ἡ παρατήρησις ὅτι τὸ δικαίωμα ὑπογραφῆς δικαστικῆς τινος πράξεως εἶχον μόνον Ὀθωμανοὶ οὐχὶ καὶ ραγιάδες. Διότι τί ἄλλο δηλοῖ ἡ περίπτωσις τοῦ ἐγγράφου μας, τὸ ὁποῖον ὡς μάρτυρες ὑπογράφουν μόνον μουσουλμάνοι; Ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι ἡ μόνη, ὡς γνωρίζουν οἱ μὲ παρόμοια κείμενα ἀσχολούμενοι ἐρευνηταί. Τέλος σημειοῦμεν ὅτι ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἱεροδίκου Σαλώνων ἐπεξετείνεται ἐφ' ὅλον τοῦ σημερινοῦ νομοῦ Φωκίδος, οἱ δὲ γεωγραφικοὶ ὅροι: Ἀμφισσα καὶ Δωρίς ἀποδίδουν νεολογιστικῶς τοὺς ὅρους Σάλλωνα, Λειδωρική καὶ Μαλανδρινόν.

Ἡ ὑπόθεσις ἥπερ περιλαμβάνεται ἐν τῷ παρόντι.

Ὁ ταπεινὸς ἐν Κυρίῳ τῷ ὑψίστῳ Φεῖζουλλάχ, διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Ἀμφισσῆς μετὰ τῆς Δωρίδος, ἀφειθήσαν τὰ παρὰ τῶν αὐτοῦ.

ὑπογρ. Φεῖζουλλάχ

Ἐπικυροῖ τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης ὁ ταπεινὸς ἐν Κυρίῳ τῷ Ὑψίστῳ Ἀδουλλάχ. Ἀφειθήσαν τὰ παραπτώματα αὐτοῦ.

Δούλος τοῦ Θεοῦ

Ἀδουλλάχ.

Συνεπεία πεμφθέντος μου ὑψηλοῦ Σουλτανικοῦ Διατάγματος (εἰς ὃ ὀφείλεται ὑπακοή) διετάχθη νὰ ἀκροασθῶ καὶ ἀποφασίσω τὴν κατωτέρω διαλαμβανομένην διαφοράν. Ἐπομένως μεταβάς ἐπιτοπίως εἰς τὸ θερινὸν λειβάδιον τὸ καλούμενον Διάσελον τὸ κείμενον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀμφισσῆς συνεκρότησα ἐκεῖ ἱερὸν Ὄθωμανικὸν Δικαστήριον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρευρέθησαν οἱ φέροντες τὴν παροῦσαν δικαστικὴν ἀπόφασιν Χριστιανοὶ ὀνομαζόμενοι Γιάννης υἱὸς Μαυροδάνη, Γιάννης υἱὸς Κυριαζή, Κυ-

ριαζῆς υἱὸς Παπαδήμου, Χρίστος υἱὸς Λευκαδίτου, Αὐγέρης υἱὸς Καλιαντῆ, Νικόλαος υἱὸς Μίρ, καὶ λοιποὶ γνωστοὶ τὰ ὀνόματα κατόικοι τοῦ χωρίου Κουκουβίτης τῆς ἐπαρχίας Ἀμφισσῆς, ἐνήγαγον ἐνώπιον αὐτοῦ τοὺς Χριστιανούς ὀνομαζομένους Ἀνδρέαν υἱὸν Δημητρίου, Δρόσον υἱὸν Κοντοῦ καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς γνωστοὺς τὰ ὀνόματα κατοίκους τοῦ χωρίου Σεγδίτης τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἐμφανισθέντες καὶ ἐκίνησαν ἀγωγὴν κατ' αὐτῶν ἐκθέτοντες ἐπὶ παρουσίᾳ τὰ ἀκόλουθα.

Ἐνῶ τὸ θερινὸν λειβάδιον τὸ καλούμενον Δ ι ᾱ σ ε λ ο ν, οὗτινος τὰ ὅρια ἀρχόμενα ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λόφου Γ κ ι ὄ ν α προχωροῦν μέχρι τοῦ μεγάλου λίθου τοῦ καλουμένου Γ ε ῶ ρ γ α Λ ι θ ᾱ ρ ι, ἐκείθεν δὲ διὰ τοῦ ρεύματος Ρ υ κ ᾱ προβαίνουσι μέχρι τοῦ θερينوῦ λειβαδίου τοῦ καλουμένου Τ ρ ο ὕ μ η, κεῖται ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ χωρίου μας Κουκουβίτης τὸ κατέχομεν καὶ τὸ καρπούμεθα ἐξ ἐμνημονεύτων ἐτῶν μέχρι τοῦδε, δυνάμει τοῦ νέου Σουλτανικοῦ Καταστίχου. Οἱ δὲ παρόντες ἐναγομένοι καὶ οὐδεμίαν ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ μετοχὴν καὶ δικαίωμα ἐναντίον τοῦ θεμελιώδους ὀθωμανικοῦ νόμου (Σηρί) καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονίου (εἰδικῶς ἀφθάρτων κτημάτων Νόμου) ἀνῆλθον ἐν αὐτῷ μόνδροι καὶ τὸ καρποῦνται αὐθαίρετως, ἐπομένως ἐξαιτούμεθα παρὰ τοῦ δικαστηρίου τούτου ὅπως ἀφρῷ ἐρωτῆσιν περὶ τούτου αὐτοὺς διατάξῃ τὴν ἀποβολὴν αὐτῶν ἐκ τῆς παρανόμου ταύτης κατοχῆς τῶν.

Ἐρωτηθέντων περὶ τούτου τῶν εἰρημένων ἐναγομένων καὶ ὀρηθέντων τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα διετάχθησαν οἱ ἐνάγοντες νὰ ἀποδείξωσι τὸ βάσιμον καὶ ἀκριβὲς τῆς ἀγωγῆς τῶν ταύτης, καὶ ἐπομένως παρουσίαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐκ τῶν ἀξιοπιστῶν ἀνδρῶν τὸν Γιάννη υἱὸν Μεστίνο, κατόικον τοῦ χωρίου Στρώμης τῆς ἐπαρχίας Ἀμφισσῆς, τὸν Γιάννη υἱὸν Σιδερην, κατόικον τοῦ χωρίου Καστέλλι, τὸν Δῆμον υἱὸν Κούτρα, κατόικον τοῦ χωρίου Δρέμισα, τὸν Οἰκονόμον υἱὸν τοῦ Παπαδιαμαντῆ, κατόικον τοῦ χωρίου Σκλήθρου, τὸν Παπαναγιώτη υἱὸν Ρύθου, τὸν Οἰκονόμον ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Θεόδωρον υἱὸν Τυμπᾶ κατοίκους τοῦ χωρίου Βάριανης καὶ πλήθος ἄλλων πολλῶν μαρτύρων ἐκ τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Ἀμφισσῆς, οἵτινες κατέθεσαν τὰ ἑξῆς: «Τῇ ἀληθείᾳ τὸ ἐπίδικον θερινὸν λειβάδιον, τὸ ὁποῖον καλεῖται Δ ι ᾱ σ ε λ ο ν καὶ τὸ ὁποῖον κεῖται ἐντὸς τῶν ὁρίων Κουκουβίτης εἶναι ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ λειβάδιον, ὅπερ διαλαμβάνεται εἰς τὸ Νέον Σουλτανικὸν Καταστίχον, τὰ δὲ ἐκπαλὰ ὠρισμένα ὅρια καὶ σύνορα αὐτοῦ, ἀρχόμενα ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ λόφου τῶν Δ ι ᾱ σ ε λ ὶ ν διέρχονται ἀπὸ τὸ κατωθεν μέρος τοῦ λόφου τοῦ καλουμένου Γ κ ι ὄ ν α, προβαίνουσι μέχρι τοῦ μεγάλου λίθου τοῦ καλουμένου Γ ε ῶ ρ γ α Λ ι θ ᾱ ρ ι καὶ ἀπὸ τοῦ Γ ε ῶ ρ γ α Λ ι θ ᾱ ρ ι διὰ τοῦ ρεύματος Ρ υ κ ᾱ προβαίνουσι ἕως τὸ θερινὸν λειβάδιον τὸ ὀνομαζόμενον Τ ρ ο ὕ μ η, τὸ ἐπίδικον δὲ λειβάδιον Διάσελον κεῖται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ χωρίου Κουκουβίτης, οἱ δὲ κατόικοι τοῦ χωρίου Σεγδίτης (οἱ ἐναγομένοι) δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν μετοχὴν καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ ἐπίδικου λειβαδίου καὶ πρέπει νὰ διαταχθῶσιν ἵνα ἀπέχωσιν ἀπ' αὐτοῦ, ἡμεῖς εἰμεθα μάρτυρες ἐπὶ τῆς προκειμένης διαφορᾶς καὶ μαρτυροῦμεν τοῦτο».

Ταῦτα μαρτυρησάντων ἐνός ἐκάστου τῶν εἰρημένων μαρτύρων ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν αὐτῶν ἐναγομένων τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἀφρῷ προηγουμένως μετέβη μετὰ τῶν μνησθέντων μαρτύρων καὶ εἶδεν ἐπιτοπίως τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα ὅρια καὶ σύνορα τοῦ ἐπίδικου θερينوῦ λειβαδίου Διασέλου, ἀπεδέξατο τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν ὡς βάσιμον, ὁπέρριψε τὴν ἀντιποίησιν ταύτην τῶν ἐναγομένων κατοίκων τοῦ χωρίου Σεγδίτης ὡς ὀδίκον καὶ διέταξεν αὐτοὺς ν' ἀπέχωσιν τοῦ λοιποῦ πάσης ἐπεμβάσεως εἰς τὸ ἐπίδικον θερινὸν λειβάδιον Διάσελον καὶ ἐπομένως ἐγένετο ἡ παροῦσα κατ' αἴτησιν καὶ ἐξεδόθη τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Σελήνης Περπεούλ Εὐχῆρ ἐν ἔτει τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ δεκάτῳ ἑκτῷ (I Rebi el-âkhir (Rebi II) τοῦ ἔτους Ἑγείρας 1116, ἥτοι τῇ 15ῃ Αὐγούστου 1704).

Οἱ μάρτυρες

Ἀχμέτ, υἱὸς Μεραγλου Σείχ Μεχμέτ Τσελεπή Χασάν Ζαδέν, Μουσταφᾶ, υἱὸς Ἀδουλλάχ, τὸ καύχημα τῶν ὁμοίων τοῦ Μαχμούτ ἀγᾶ, υἱὸς Περιστεκ καὶ ἄλλοι.

Διὰ τὸ πιστὸν καὶ ἀκριβὲς τῆς παρούσης μεταφράσεως ἀπὸ τῆς πρωτοτύπου ὀθωμανικῆς ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1867

Ὁ ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης διερμηνεὺς

Δ. Β. Καβίρης

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ἀνωτέρω ὑπογραφῆς

Ἀθήνησι 20 Ἰανουαρίου 1867

Ὁ Δήμαρχος καὶ ἐν ὁπουσίᾳ

Ὁ Δημαρχιακὸς Πάρεδρος

Ἰ. Σαντορινεὸς

ΝΕΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ - ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΛΑΘΩΝ

Ὑπεραστικὸ αὐτόματο κλήσεως Καλοσκοπῆς	0265
Κέντρον Καλοσκοπῆς (καφενεῖον Π. Βλάχου)	91.518
Δημήτριος Κόλλιας (Καλόγηρος)	91.524
Εὐστάθιος Κοντολάτης (δασοφύλακας)	91.508
Γεώργιος Ματθαίου	91.507
Ἡλίας Μπουρτσάλας (γαμβρὸς Χαμηλοῦ)	91.504
Θεμιστοκλῆς Τσοκάς	91.516

ΘΑ ΦΑΜΕ ΦΤΗΝΟ ΜΕΛΙ;

Μὲ πολλή χαρὰ διαπιστώνουμε ὅλοι μας ὅτι ἦλθαν καὶ φέτος τὰ μελίσσια τοῦ φίλου μας Κοσμᾶ Οἰκονόμου ἀπὸ τὰ Βραστὰ Χαλκιδικῆς γιὰ νὰ σμίξουν μὲ τὰ ντόπια τοῦ Λουκᾶ Κουμπούρη, στὴν προσπάθειά τους νὰ ἐτοιμάσουν μέλι γιὰ τὸ χωριό.

Ὅλοι μας παρακολουθοῦμε μὲ ἀγωνία τὶς τιμὲς στὴν ἀγορὰ ποὺ ἀνεβαίνουν εἴτε γιὰτὶ ἀκριβαίνουν τὰ πετρέλαια, εἴτε γιὰτὶ ἀνέθηκαν τὰ ἡμερομίσθια. Ἀπὸ πληροφορίες ὅμως τῆς Ἑντομολογίας καὶ τῆς Ἑργατικῆς Νομοθεσίας τὸ μελίσσια δὲν τρῶνε πετρέλαιο καὶ δὲν ἀσφαλίζουν στὸ ΙΚΑ. Ἔτσι, περιμένουμε ὅλοι μὲ ἀγωνία νὰ δοῦμε πόσο ἡ κρίση στὶς σχέσεις μεταξὺ Ἰσραὴλ καὶ Ἀραβικῶν χωρῶν θὰ ἐπηρεάσῃ τὶς τιμὲς τοῦ φτηνοῦ περσινοῦ μελιοῦ ποὺ μᾶς ἐξασφαλίζουν οἱ ἀγαπητοὶ Οἰκονόμου καὶ Κουμπούρης.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Στὸν Σύνδεσμο ἔστειλαν ἐμβάσματα γιὰ τὴν συνέχιση τῆς ἐκδόσεως τοῦ Δελτίου «Ἡ Κουκουβίστα» οἱ ἐξῆς χωριανοὶ καὶ φίλοι:

Γεώργιος Ἀριστ. Πριόβολος	δρχ. 1.000
Χαράλ. Κων. Ἀντωνίου, μηχανικός, Ἀχιλλέως	
7 Π. Φάληρον	» 500
Ἰωάννης Μαλιθίτης τοῦ Γεωργίου, Πάτρα	» 500
Ζαχαρίας Κόλλιας, Πυθαγόρα 25, Χολαργός	» 300

Παναγιώτης Τούμπας, Σολωμοῦ 81, Μοσχᾶτο	» 300
Ἀθανάσιος Κωστοῦρος, Φωκίδος 28	» 300
Γεώργιος Πριόβολος τοῦ Νικολάου, Γαλάτσι	» 300
Εὐθύμιος Λάιος, Ζαχαρίτσα 1	» 100

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΔΟΥΛΕΙΑ...

Βεβαίως, ἡ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός, κάτι ὅμως ποὺ ἀρχίζει πρέπει νὰ τελειώσῃ. Καιρὸς ν' ἀνασκουμπωθοῦμε ὅλοι στὴν προσπάθεια νὰ συγκεντρωθοῦν χρήματα. Μιά ἰδέα ποὺ θὰ μπορούσε νὰ καρποφορήσῃ εἶναι νὰ θοηθῇσιν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς πιὸ ἡλικιωμένους ποὺ ἔχουν καὶ περισσότερο διαθέσιμο χρόνο γιὰ νὰ μεταφέρουν τὸ μήνυμά αὐτὸ σὲ ἀνθρώπους τῆς ἀγορᾶς ποὺ πολλές φορές μένουν ἀπληροφόρητοι γιὰ τὴν προσπάθειά μας, πνιγμένοι στὸν καθημερινὸ ἐπαγγελματικὸ ἀγῶνα. Τί θὰ ἔλεγε π.χ. ὁ κ. Δημήτριος Ε. Κόλλιας, ποὺ ἔχει ἐργασθῇ ἀόκνως καὶ ἀφιλοκερδῶς γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ χωριοῦ μας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, νὰ κινηθῇ ἀνάμεσα στοὺς συμπατριῶτες μας τῆς Ἀμερικῆς τώρα ποὺ θρίσκειται ἐκεῖ;

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τὸ Δελτίο μας ἀναγγέλλει ὅτι ἀπὸ σήμερα ἐγκαινιάζει μιὰ νέα στήλη μὲ τὸ γενικὸ τίτλο «Αὐτοὶ ποὺ γράφουν τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ». Οἱ ἀναγνώστες μας γρήγορα θὰ καταλάβουν ὅτι ἡ ἱστορία δὲν γράφεται μόνον ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ κατέχουν ἱεραρχικὰ σπουδαῖες καὶ ἐπίσημες θέσεις, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν κάποια ἐξουσία, κάποια σπουδαία μόρφωση, κάποια ἰδιαίτερη κοινωνικὴ θέση ἢ κάποια περὶουσία. Ἡ ἱστορία γράφεται ἀπὸ τοὺς Γεροκατσανιώτη, Χαρλαμᾶκο, Γεροκαλόγηρο, Δῆμο Μπουκουβάλα, Παπαταξιάρχη, Παπακοσίδα, Παπαχασιακό, Καλοθανάση, Κατσιάνη, Σούπα, τοὺς Βλαχέους, τοὺς Κολλιέους, τοὺς Ραφτοπουλαίους καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Σκεφθήκαμε ὅτι πρέπει νὰ ἀρχίσουμε μὲ τὴν σκιαγράφηση τῆς προσωπικότητος τοῦ παπᾶ τοῦ χωριοῦ: Στὸ ἐπόμενο Δελτίο θὰ μεταφέρουμε ἕνα χρονογράφημα τοῦ Χρήστου Μαλεβίτη γιὰ τὸν Γιάννη Πράντζα ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημερίδα «Ἑσπερινή» στὶς 28 Ἰουνίου 1975.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΠΑ-ΧΑΣΙΑΚΟΣ Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ὁ παπα-Παναγιώτης Χασιακὸς εἶναι γνωστὸς γιὰ τὴν πολὺπλευρὴ δράση καὶ τὴν προσφορὰ του. Ἀποτελεῖ τὴ συνισταμένη γιὰ κάθε πολιτιστικὴ καὶ πνευματικὴ κίνηση στὸ χωριό. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ εἶναι ντόπιος καὶ κατέχει ἀπόλυτα τὰ προβλήματα, ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς κατοίκους τοῦ χωριοῦ. Τὸν χαρακτηρίζει δυναμισμὸς καὶ ἀποφασιστικότητα. Ὑλοποιεῖ μὲ ἔργα τὸ πιστεύω του. Ἐναν τέτοιο θρησκευτικὸ ἡγέτη χρειάζονταν τὸ χωριό μας σὲ μιὰ ἐποχὴ, ποὺ ἡ ἀστυφιλία ἀπογυμνώνει τὰ ὄρεϊνά χωριά. Τριάντα χρόνια εἶχε νὰ ἰδῇ ἡ Κουκουβίστα δικό της παπᾶ, ἀπὸ

τήν εποχή δηλαδή του μακαρίτη παπα-Γιάννη (1935) ως το 1962, που χειροτονήθηκε ο σημερινός μας ιερέας.

Η εκκλησία του χωριού, τα παρεκκλήσια, τα έξωεκκλήσια και τα προσκυνητάρια (εικονοστάσια) είχαν έρειπωθή και άφανιστή στα κατοχικά και τα μετέπειτα χρόνια. Όμως στα λίγα χρόνια της θητείας του παπα-Παναγιώτη όλα άλλαξαν όψη. Η εκκλησία του Αϊ-Γιώργη συμπληρώθηκε με όλα τα ιερά σκεύη. Το παρεκκλήσι της Παναγίας ανιδρύθηκε από τα θεμέλιά του και είναι το στολίδι του χωριού. Στο κεφαλόθρυσό του χωριού χτίστηκε το ωραιότερο έξωεκκλήσι της Αγίας Ελένης. Ανακαινίστηκαν τα έξωεκκλήσια της Αγίας Τριάδας και της Αγίας Παρασκευής, που οι κάτοικοι της Κουκουβίστας και των γύρω χωριών πανηγυρίζουν με λαμπρότητα.

Εποχή άναδημιουργίας των ιερών ιδρυμάτων της Κουκουβίστας μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τη δεκαετία που πέρασε και τούτο γιατί βρέθηκε ο κατάλληλος άνθρωπος, ο δημιουργός παπα-Παναγιώτης Χασιακός.

Αν και κινδυνεύουμε να προσκρούσουμε στην ταπεινοφροσύνη του αγαθού Λευίτη του χωριού μας για την παρουσίισή του από τις στήλες του Δελτίου μας, όμως υποχρέωσή μας είναι να κάνουμε γνωστό το έργο του στο ευρύτερο κοινό και άς μās σύγχωρήση γι' αυτή μας την ενέργεια.

Ο παπα-Παναγιώτης γεννήθηκε στο χωριό το 1922 και πήρε τη στοιχειώδη μόρφωση στο Δημοτικό σχολείο του χωριού. Από μικρός διακρινόταν για την ευφυΐα του. Για οικονομικούς όμως λόγους δεν συνέχισε τις σπουδές του στο Γυμνάσιο. Υστερ' από χρόνια, όταν πιά άντρώθηκε και βρέθηκε στην Αθήνα, αποφάσισε να παρακολουθήσει μαθήματα σε νυχτερινό Γυμνάσιο. Τελειώνοντας τις απαιτούμενες για τον ιερατικό κλάδο γυμνασιακές σπουδές, γράφτηκε στην Έκκλησιαστική Σχολή της Καρδίτσας, άπ' όπου άποφοίτησε και έλαβε το πτυχίο του με τον τίτμο «άριστος».

Σε ηλικία 14 ετών (1936), όταν ήρθαν Χριστούγεννα και δεν υπήρχε παπās στο χωριό να λειτουργήση, τέλεσε όλόκληρη λειτουργία στο χαγιάτι του πατρικού σπιτιού του, κάνοντας την άπολύση τās Ήμερώματα. Το περιστατικό αυτό δείχνει, ότι στο ύποσυνείδητο του δεκατετράχρονου έκείνου νέου υπήρχε ή προδιάθεση, για να γίνη κάποια μέρα κληρικός.

Η θεοσεβής μητέρα του Εύθυμια συχνά έκδηλωνόταν, πώς ήθελε να τον ιδή «παπā, όταν θā μεγάλωνε. Η επιθυμία της έγινε πραγματικότητα και όταν πέθανε, ο ίδιος τέλεσε τή νεκρώσιμη άκολουθία και τή συνώδευσε στην τελευταία κατοικία της.

Οι φίλοι και συμμαθητές του παπα-Παναγιώτη από τās παιδικά του χρόνια τον άποκαλούσαν «παπā».

Ένας τέτοιος πνευματικός ήγέτης προσφέρει στο χωριό άνεκτίμητες υπηρεσίες. Όλοι έμείς που θρισκόμαστε στην Αθήνα (τās μέλη του Συνδέσμου) ύποσχόμαστε κάθε συμπαράσταση στον παπα-Παναγιώτη για τήν προκοπή του χωριού μας.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΩΝ

Γεννήσεις

Η Μαριάννα Αθαν. Μαλεβίση στις 26 Ιουλίου εγέννησε κοριτσάκι. Στους εύτυχεις γονείς εύχόμαστε να τούς Ζήση.

Η σύζυγος του συγχωριανού μας Διονυσίου Μώρη του Δημη-

τρίου, που διαμένει στη Λαμία, Θερμοπυλών 32, γέννησε αγόρακι. Να τούς Ζήση.

Βαπτίσεις

Ο συγχωριανός μας επιχειρηματίας στη Λαμία Γεώργιος Χαμηλός του Ιωάννου, γνωστός για τή φημισμένη γιαούρτη «Στρούγγα» βάπτισε στον ιερό Ναό Αγ. Παρασκευής τήν κόρη του. Και τó όνομα αυτής: Παρασκευή. Κουμπάρος: ο γιατρός Αθαν. Σκουτέλης. Στους εύτυχεις γονείς και στον κουμπάρο εύχόμαστε να Ζήση ή νεοφώτιστη.

Αρραβώνες

Ο επιχειρηματίας του χωριού μας Παλύκαρπος Γεωργίου έδωσε ύπόσχεση γάμου μετά τής Δεσποινίδος Μαρίας Παν. Πλατάνα,, από τήν Καστριώτισσα. Του εύχόμαστε γρήγορη στέψη.

Μνημόσυνα

Στις 20.7.1975 έγινε σταν ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής ετήσιο μνημόσυνο ύπέρ άναπαύσεως τής ψυχής του Νικολάου Κων. Κυριαζή.

Θάνατοι

Στις 12.7.1975 πέθανε σε ηλικία 86 ετών και ένταφιάστηκε σ.ό νεκροταφείο του χωριού ή Παναγιώτα Χριστοδούλου. Στους συγγενείς και φίλους έκφράζομε τās συλλυπητήριά μας.

Άξιες προαγωγές

Ο συγχωριανός Ιωάννης Χαμηλός του Εύθυμίου προήχθη εις Επίθεωρητήν Ο.Σ.Ε. με έδρα τή Λάρισα. Του εύχόμαστε και σ' άνώτερα.

Ο συγχωριανός μας διδάσκαλος Γεώργιος Χασιακός και ή σύζυγός του διδ)σα Άννασασία Μαυρογεώργη-Χασιακού προήχθησαν στο βαθμό του Δ)ντου Β' Τάξεως. Τους εύχόμαστε και σε άνώτερα.

Αφίξεις

Από τήν Καλιφόρνια τής Αμερικής μās ήλθε και θā μείνη κοντά μας μέχρι τέλη Ιουλίου ο Δημήτριος Λάιος του Εύθυμίου. Ούτος έχει σπουδάσει άρχιτέκτων μηχανικός και εκεί εργάζεται ως πολεοδόμος. Του εύχόμαστε καλές διακοπές.

Επίσης επανήλθαν από τήν Δυτική Εύρώπη τās παιδιά του άειμνήστου καθηγητού Γεωργίου Τ. Κόλλια για διακοπές.

Αυτοκινητικό άτύχημα.

Στις 26 Ιουλίου άνετράπη τó αυτοκίνητο του γαμπρού του Εύθυμίου Τσίγα μεταξύ Κηφισοχωρίου και Αμφικλείας, με άποτέλεσμα να τραυματισθούν σοβαρώς ο Εύθύμιος Τσίγας, ο όποιος νοσηλεύεται στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, και έλαφρώς οι ύπόλοιποι επιβαίνοντες Παρασκευή Τσίγα και τās τέκνα της Βασιλική κα ΙΕυάγγελος. Η κατάσταση τής υγείας του Εύθυμίου Τσίγα βελτιούται αισθητώς. Εύχόμεθα εις όλους ταχείαν ανάάνάρρωση.

Έπανακτριsmός συγχωριανού μας

Ο συγχωριανός μας Τριαντάφυλλος Ποδάρας του Δημητρίου ύστερα από όκταετή άπουσία του στην Αύστραλία επανήλθε κοντά μας και διαμένει στην Καλλιθέα - Τηλ. 9583842. Ούτος κατά τήν διάρκεια τής άπουσίας του στην άλλοδαπή σπούδασε σχεδιαστής μηχανολόγος, εργάστηκε με τήν ιδιότητα αυτή σε διάφορους οργανισμούς και επιχειρήσεις τής Αύστραλίας, συνήψε δέ γάμον μετά τής αίγυπτιακής καταγωγής Όλγας Μίγλη και απέκτησε δύο τέκνα, τον Δημήτρη και τον Γιάννη.

Ἀτύχημα συγχωρικῆς μας

Ἡ συγχωριανή μας Ἑλένη Μεμενίου ἔπαθε τὸ ἐξῆς ἀτύχημα: Ἀνέβηκε σὲ σιδερένια σκάλα γιὰ νὰ περιποιηθῇ τὴν κληματαριά της, ἡ σκάλα ὅμως δὲν εἶχε καλὰ στερεωθῇ, μὲ συνέπεια νὰ πέσῃ στὸ ἔδαφος καὶ νὰ ὑποστῇ σοβαρά κατάγματα. Ἦδη μεταφέρθηκε στὴ Βούλα γιὰ θεραπεία. Τῆς εὐχόμαστε γρήγορη ἀνάρρωση.

ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΜΑΣ

Ὅπως εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους, ἡ πρώτη ἀξιόλογη μορφὴ ἀντιστάσεως καὶ ἐξόντωση δυνάμεως κατοχῆς ἔγινε στὸ χωριὸ μας μὲ τὴν ἐκκαθάριση τῶν 40 Ἱταλῶν ποὺ σκοτώθηκαν στὴν περιοχὴ Ρικά. Σὲ ὅλους μας ἐπίσης εἶναι γνωστὸς οἱ συνέπειες τῆς φυλακίσεως καὶ τοῦ θάσανισμοῦ 180 καὶ ἰδιαίτέρως 8 ἀνδρῶν τοῦ χωριοῦ μας.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι καιρὸς νὰ δῇ ἐπισήμως τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ νὰ γραφῇ σωστὰ καὶ ἀντικειμενικὰ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ἔζησαν τὰ γεγονότα.

Τὸ Δελτίο μας κάνει ἐκκλήση σὲ ὅλους μας γιὰ νὰ στείλουν ἓνα σημείωμα μὲ τὶς ἀναμνήσεις τους. Περιμένουμε ἰδιαίτερα τὶς ἐξιστορήσεις ποὺ θὰ μᾶς στείλουν ὄχι μόνον ἐκεῖνοι ποὺ κλείστηκαν στὸ στρατόπεδο, ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ ταλαιπωρήθηκαν μεταφέροντας τρόφιμα στοὺς φυλακισμένους.

Ἦδη μᾶς ἔστειλε σχετικὴ συνεργασία ὁ συμπατριώτης μας Κόλλιας τοῦ Ἀθαν., καὶ τῆς ὁποίας ἀρχίζουμε τὴν δημοσίευσή.

ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1942, οἱ ἀντάρτες τοῦ ΕΛΑΣ στὴ θέση Ρικά τὴς περιοχῆς Σεγδίτης ἐσφάξαν καμμιὰ τριανταριά Ἱταλοὺς ο ρατιώτες. Γι' αὐτὴ τὴ δουλειά οἱ Ἱταλοὶ θέλησαν νὰ κάνουν ἀντίποινα καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορούσαν νὰ θάλουν χέρι στοὺς ἀντάρτες, τὰ ἔβαλαν μὲ τὸν ὄμοχο πληθυσμὸ. Ἀρχισαν συγκεντρώσεις στὰ χωριά καὶ ἔβγαζαν λόγο πρῶτα στὸ Δαδί, Γλουνίστα, Παλαιοχώρι, Καστέλια κλπ. ἀλλὰ δὲν συλλάβανε κανένα στὰ παραπάνω χωριά. Καὶ ἓνα πρωὶ ξημέρωσαν στὴν Καλοσκοπὴ. Ἐμεῖς οἱ Καλοσκοπιῶτες ὅλοι εἴχαμε κοιμηθῇ στ' ἀμπέλια καὶ ἄλλοι στὸ χωριό, διότι ἦτο ἐποχὴ τρυγητοῦ τῶν ἀμπελιῶν. Οἱ Ἱταλοὶ, ἀφοῦ μπλοκάρισαν τὴν περιοχὴ τοῦ χωριοῦ, διέταξαν τοὺς πάντες νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ. Ἐγὼ μὲ τ' ἄλλα μου δύο ἀδέρφια Θόδωρο καὶ Εὐθύμη τρέξαμε καὶ κρυφτήκαμε στὸ ρέμα στὴ Φονιά. Ἐκεῖ βρήκαμε καὶ τὸν Κώστα Χ. Αὐγερινό. Καθῆσαμε ἀρκετὲς ὥρες, ὅπου ἔρχεται πάλι τὰ κορίτσια τοῦ Αὐγερινοῦ καὶ φωνάζει «πατέρα, ἔλα πάνω, ἄλλοιώτικα οἱ Ἱταλοὶ θὰ κάψουν τὸ σπίτι μας. Ὅλο τὸ χωριὸ μαζεύτηκε» ἔλεγε τὸ κορίτσι.

Ἐπειτα ἀπὸ αὐτά, ὁ Αὐγερινὸς ἔφυγε ἀπὸ τὸν κρυψώνα μας καὶ πῆγε στὸ χωριό. Σὲ λίγο παρακινήθηκαμε πρὸς τὸ χωριό. Τότε λέω στὸν ἀδερφό μου Θόδωρο: «Φύγε ἐσύ γιὰ τὴν Παύλιανη, γιατί ἐδῶ δὲν σὲ ξέρει κανεὶς». Ἔτσι κι' ἐγίνε καὶ γλύτωσε ἐκεῖνος. Ἐγὼ ἄφησα τὸ Θύμιο στὸ σπίτι μὲ τὴν ἐντολὴ ἂν δέν τοῦ παραγγεῖλω ἐγὼ, νὰ μὴν τὸ κουνήσῃ ρούπι. Ἐγὼ ἔτρεξα πρὸς συνάντησιν τοῦ ἀειμνήστου ἐξαδέλφου μου Ν. Τ. Κόλλια (Πλακιά), ὁ ὁποῖος γιὰ κακὴ του τύχη, ἴσως καὶ δική μας, ἦταν στὸ χωριό. Τὸν βρήκα στὸ σπίτι τοῦ Μηαρμπαγιάννη Κόλλια, γιατί ἦταν καὶ ὁ Δ. Ι. Κόλλιας τὴν ἡμέρα ἐκείνῃ στὸ χωριό. Τοὺς ρώτησα, τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνουμε; νὰ παρουσιαστοῦμε στοὺς Ἱταλοὺς ἢ ὄχι; Καὶ ὁ Πλακιάς ἀποφάνθηκε «ναί, διότι οἱ Ἱταλοὶ δὲν πρόκειται νὰ μᾶς πειράξουν» ἔτσι ἔκαμαν καὶ αὐτὰ κάτω χω-

ριά». Ἀκούοντας τὴ συμβουλὴ τοῦ Νίκου, παραγγέλνω στὸν ἀδερφό μου Θύμιο καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ φίλους, ποὺ περίμεναν τὴν ἀπόφασή μου, νὰ πράξουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο, καὶ ὅλοι μαζί, σὺν κορόϊδα, πῆγαμε στοῦ λύκου τὸ στόμα καὶ μπήκαμε μέσα στὴν πλατεία, ὅταν εἶδα γύρω-γύρω τὰ πολυβόλα. Μὲ κάψαν τὰ κρεμμύδια, ἀλλὰ ἦταν κάπως ἄργα.

Μετὰ τὴν συγκέντρωση, καὶ ἀφοῦ φέραν καὶ τοὺς Δρεμισιώτες, μᾶς ξεκίνησαν γιὰ τὴ Γραβιά. Στὸ δρόμο ὑπῆρχε δυνατότητα διαφυγῆς πολλῶν ἀπὸ μᾶς, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε οὔτε μυαλό, οὔτε ἡ παραμικρὴ ὀργάνωση νὰ ἔχει κάνει μιὰ μικρὴ διαφώτιση, διότι ἐὰν ὑπῆρχε κάτι τέτοιο, μπορούσαμε νὰ ἀφοπλίσουμε ἀναιμῶς τὸ ὀλόκληρο τὸ ἱταλικὸ ἀπόσπασμα. Δὲν ἔγινε τίποτα ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἐκτός ἀπὸ τὸν Ἀθ. Δ. Μῶρη (Χότζας) ποὺ τὴν κοπάνισε στὴ Σκαπέρδα καὶ γλύτωσε. Ὅλοι οἱ ἄλλοι μαντρωθήκαμε στὸ Χάνι τῆς Γραβιάς, στὸν περίβολο τοῦ Ἀνδρούτσου. Τὴν ἄλλη μέρα μᾶς ἔβαλαν στὰ καριόνια καὶ μᾶς μπουζούργιασαν στὶς βαμβάκοποθῆκες τοῦ Μουρίκη, μετὰ εἰς Σ.Σ. Λειβαδιάς καὶ πόλεως Λειβαδιάς. Ἐκεῖ στὸ ἀπαίσιο αὐτὸ κρατητήριό μᾶς κράτησαν πάνω ἀπὸ μῆνα. Ὑποφέραμε ἀπὸ πείνα, ἀλλὰ πρὸ παντός ἀπὸ ἀσφυξία. Συγκεκριμένα, μᾶς ἔβγαζαν μιὰ φορὰ τὴν ἡμέρα γιὰ σωματικὴ μας ἀνάγκη ἀνὰ ὁμάδες, καὶ ἐφ' ὅπλου λόγῃ, γιὰ 5 λεπτά, ὅπότεν ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξυπηρετηθοῦμε καὶ ἀναγκάζομασταν νὰ ἀποπατοῦμε ἐκεῖ ποὺ στεγαζόμασταν καὶ ὁ καθένας καταλαβαίνει σὲ τί χάλι εἴχαμε φτάσει. Εὐτυχῶς, μᾶς πῆραν ἀπὸ τοῦ Μουρίκη καὶ μᾶς πῆγαν στὸ στρατόπεδο τῶν Θηβῶν. Ἐκεῖ εἴχαμε τὴν πείνα μας καὶ τὴν ψεῖρα μας, ἀλλὰ εἴχαμε τὴν εὐχέρεια τῆς διακινήσεως ἐντὸς τοῦ στρατοπέδου. Ἐκεῖνοι ποὺ πλήρωναν ἀκριβὰ ἦταν οἱ οἰκογένειές μας, ποὺ ἀναγκάζονταν νὰ μᾶς κουβαλοῦνε τρόφιμα ἀπὸ τὸ χωριό, 150 καὶ πλεον χιλιόμετρα, καὶ ἄλλα τόσα νὰ γυρίσουν. Ἐκεῖ περάσαμε 2½ μῆνες περίπου. Στὸ διάστημα αὐτὸ μᾶς ἐπισκέφθηκε ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἱταλικῶν δυνάμεων στρατηγὸς Τζελόζο. Ἐγὼ ὁ Δῆμος Ἀθ. Κόλλιας, μόλις τὸ ἔμαθα καὶ χωρὶς νὰ ρωτήσῃ κανένα, παρουσιάστηκα στὸ στρατηγὸ καὶ ἀφοῦ μὲ ρώτησαν τί θέλω, τοῦ εἶπα γιὰ ποῖο λόγο εἶμαστε κρατούμενοι. Ἐὰν κάνουν κακὸ στὸν ἱταλικὸ στρατὸ οἱ Ἕλληνες ἀντάρτες, νὰ πᾶνε νὰ τοὺς πιάσουν καὶ ὄχι νὰ πιάνουν ἐμᾶς τὸν ὄμοχο καὶ φιλήσυχο πληθυσμὸ καὶ νὰ μᾶς κουβαλοῦν στὰ στρατόπεδα. Εἶναι ἄνομο.

Ἡ ἀπάντησις ἀπὸ τὸν στρατηγὸ ἦταν ὅτι σὲ λίγες μέρες θὰ φύγωμε γιὰ τὰ σπίτια μας. Κι' αὐτὸ ἔγινε.

Μόλις βγήκαμε ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, νομίσαμε πῶς σὲ μιὰ ὥρα θὰ φτάναμε στὸ χωριό, ἀλλὰ ὡστόσο νὰ διασχίσουμε τὸν κόμπο τῶν Θηβῶν, γενήκαμε ὅλοι πτώματα, διότι στὸ διάστημα τῶν 3½ περίπου μηνῶν τὰ σώματά μας ξεμάθανε ἀπὸ πορεῖα. Κοιμηθήκαμε κοντὰ στὴν Ἀλιάρτο καὶ τὴν ἄλλη μέρα μπήκαμε στὸ τραῖνο ἕως τὸ Δαδί, διότι πῆγαινε ἄλλο, καὶ μὲ τὰ πόδια φτάσαμε τὴν ἐπομένη στὸ χωριό. Ἐκτοτε, ὅταν ἀκουγα Ἱταλοὺς, γινόμενα μπουχός, μέχρι ποῦ τέλειωσε ὁ πόλεμος.

Δῆμος Ἀθ. Κόλλιας
(Καλοθανάσης)

Ἐκλεκτοὶ χυροὶ
πορτοκαλιοῦ, λεμονιοῦ
ΚΩΝΣΤ. ΚΟΛΛΙΑ
Τρία Α ἄλφα
Κυπρίων Ἀγωνιστῶν 8 Τηλ. 9917845
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ